

El proper 6 de gener, el Conjunt Orquestral Camerata XXI oferirà al Teatre Bartrina el ja tradicional Concert de Reis. És aquesta una nova cita al Centre de Lectura d'una formació creada amb l'objectiu d'atendre la formació dels músics joves de les comarques meridionals i que, enguany, arriba als tres anys d'existència. Una bona data, doncs, per analitzar com ha estat el camí recorregut fins aquesta data.

XAVIER M. FORT I SABATÉ
PRESIDENT-GERENT DEL CONJUNT
ORQUESTRAL CAMERATA XXI

Camerata XXI: tres anys de camí

Tres anys després de la presentació oficial de l'Orquestra de Cambra Camerata XXI se'm presenta l'ocasió de fer, per als lectors de la Revista del Centre de Lectura de Reus, una revisió d'aquest període de la nostra història. No seria prou estricte fer-ho únicament des de la perspectiva exclusiva de l'orquestra, ja que aquesta, en molts cops, ha actuat influenciada per condicionants externs.

Dos anys -oficialment- van haver de passar per rebre ajuts institucionals, exceptuant el lligam, per conveni, que ens unia i ens uneix a l'IMAC. Arreu on anàvem a demanar ajut (no sempre econòmic), s'argumentava que, amb la retallada de pressupostos, la tendència era la de mantenir les subvencions per a projectes consolidats. Encara avui hi ha alguna institució que, vergonyosament, empra aquesta marginadora excusa tot i ser de domini públic la creació, des de la pròpia Administració, de formacions musicals que, fins ara, han demostrat una dubtosa professionalitat per part dels seus dirigents. Cegament, s'han invertit diners sense haver estat avalats en cap moment pel propi funcionament de la nova entitat. Quant de temps va haver de passar perquè, no només nosaltres, sinó molts altres grups independents, rebessin alguna subvenció? Des del primer dia hem obert les portes per a la màxima integració

de totes les comarques, però, i és fàcil entendre-ho, calen uns recursos econòmics. Amb dos milions i mig anuals que percep l'associació per part de l'IMAC no podem abanderar la popularitat pretesa per nosaltres mateixos. I això, certament, ens angoixa. Potser els que ho haurien de fer no ho saben fer i per això no valoren l'esforç d'alguns joves, professionals d'aquesta feina, perquè hi hagi una formació estable, la qual s'ha inscrit pionera en un raconet de la nostra història.

De debò, qualsevol iniciativa en favor dels joves és bona i necessària, sempre, però, des de la humilitat, deixant de banda els protagonismes unipersonals; cal que les institucions les respectin i les valorin equitativament i, per tant, apliquin la mateixa taula a l'hora d'acollir

les, perquè sense voler-ho això ha donat lloc a l'allunyament entre persones que pretenen exactament el mateix. Dispersar esforços, a les nostres comarques i en l'època actual, és un luxe que no ens podem permetre. Amb tots aquests condicionants no hem fet més que el que hem pogut. Malgrat tot el balanç és positiu, ja que totes les activitats organitzades des de la nostra associació han estat acollides

favorablement i segons les previsions per part de les persones que hi han participat. Primer, amb les colònies musicals a la Poble de Cèrvoles per a infants i joves; seguidament amb el curs de violí/violoncel i música de cambra a càrrec del Trio Arte de Xile, que va ser finançat íntegrament per la Fundació Privada Reddis, amb el valuós suport logístic del Centre de Lectura; i darrerament, el passat mes de desembre, amb l'estatge de treball de repertori sota el mestratge del violinista rus Euqueni Gratch. Per altra banda, han estat nombrosos els concerts realitzats per tota la geografia catalana, amb una crítica acollidora, satisfactòria en tant que ha jutjat la formació exactament en el seu context pedagògic.

No esperem res de qui no ens vol entendre, però sí, i molt, de qui ens pot arribar a entendre. Entre aquests n'hi ha que ja avui ens han permès despertar del somni dels nostres propòsits passats.

n

o esperem res de qui no
ens vol entendre